

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.318/2014/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év november hó 20. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 25.B.798/2013/47. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2014. év július hó 8. napján kihirdetett 25.B.798/2013/47. számú ítéletével a vádlottat befolyással üzérkedés büntette (Btk.299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pont) és 5 rb. befolyással üzérkedés vétsége (Btk. 300. § (1) bekezdés) miatt halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Rögzítette, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a kétharmadának kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra a vádlott. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 forintban határozta meg, és rendelkezett az összesen így kiszabott 300.000 forint pénzbüntetés átváltoztatásáról a meg nem fizetése esetére.

A vádlottal szemben 260.000 forint pénzüsszeg erejéig vagyonekbehozást rendelt el. A bejelentett polgári jogi igényeket elutasította. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.754/2014/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat teljes körűen beszerezte, megvizsgálta és kellően megindokolta, hogy a vádlott nyilatkozatával szemben mely bizonyítékokat miért vett figyelembe a tényállása megállapításánál.

A bíróság mérlegelését alaposnak, a megállapított tényállásokat pedig megalapozottnak tartotta, amely mentes a Be. 351. §-ában írt hiányosságoktól. A vádlott bűnösségére vont következtetést okszerűnek és a cselekmények minősítését törvényesnek tartotta, azokban az esetekben is, ahol az ügyészi vádtól, illetve módosított vádtól eltérően minősítette a bíróság a bűncselekményeket.

A büntetés kiszabása során a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság valamennyi körülményt figyelembe véve méltányos büntetést szabott ki, amelynek enyhítésére nincs lehetőség.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 360. § (4) bekezdése szerinti tanácsülésen bírálja el a védelmi fellebbezést és a Fővárosi Törvényszék ítéletét hagyja helyben.

A védő a másodfokú eljárásban írásban is indokolta fellebbezését. Ezen fellebbezés lényegét tekintve megegyezett az elsőfokú eljárásban a perbeszéd során előterjesztett és jegyzőkönyvezésre került védőbeszéddel. A védő álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítékok mérlegelésekor nem járt el kellő körültekintéssel, nem kellő súllyal vette figyelembe a védőbeszédben elhangzottakat, és nem adott kellő magyarázatot az indokolásában, hogy miért vetette el a védenccel mellett szóló bizonyítékokat. Erre tekintettel elsődlegesen változatlanul a vádlott felmentését indítványozta, míg másodlagosan továbbra is az ítélet enyhítését, a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés, a kiszabott pénzbüntetés, valamint vagyonelkobzás mértékének a csökkentését kérte.

A védelmi fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése értelmében teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, legfeljebb annyit kell megjegyezni zárójelesen, hogy szükségtelenül oktatta ki a tanúkat a mentő körülmény elhallgatásának következményeire, figyelemmel arra, hogy az az elsőfokú tárgyalás idején már nem volt hatályos rendelkezés. Ezen kisebb eljárási hibának azonban semmilyen kihatása nem volt a felülbírálatra és emellett az elsőfokú bíróság eljárása során valamennyi esetben megtörténtek a törvényi figyelmeztetések. (A speciális helyzetben lévő tanúk esetében az önvád lehetőségére is figyelemmel).

Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. A bizonyítékokat teljes körűen beszerezte, bizonyítékértékelése részletes, mindenre kiterjedő, mérlegelése világos, indokolási kötelezettségének kimerítően eleget tett. Az ítélet indokolásában számot adott az elmaradt bizonyításról is,

amelyek egyrészt nem voltak teljesíthetőek, másrészt a törvényszék előzőekben említett és teljesnek tartott bizonyítása tükrében szükségtelenek voltak.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta azon védői álláspontot, mely szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésekor nem járt el kellő körültekintéssel, illetve nem adott kellő magyarázatot a vádlotti védekezés, illetve az esetlegesen mellette szóló bizonyítékok elvetésére. Ellenkezőleg az elsőfokú bíróság mind a vádlotti, mind pedig a sértetti vallomásokat és az egyéb bizonyítékokat is részletesen elemezte ítéletének indoklásában.

Részletesen rámutatott a vádlotti vallomásban rejlő ellenmondásokra, azon körülményekre amelyek alapján a vádlott védekezését egyértelműen el kellett vetni.

A tanúvallomások közül külön foglalkozott az eljárás során végig következetes vallomást tevő tanúk vallomásaival és azoktól külön alaposan, kellő körültekintéssel értékelte a valóban több esetben ellentmondásos, illetve hiányos további tanúvallomásokat is. Ennek során helytállóan és iratszerűen rögzítette a vallomásokban felmerülő azonosságot, illetve hasonlóságot és az eltéréseknek ésszerű és logikus magyarázatát adta. Következtetései pedig logikusak és helyesek voltak.

A Fővárosi Törvényszék ítélete megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményeket is törvényesen minősítette.

Ennek kapcsán mindössze annyit jegyez meg az ítéltábla, hogy egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, mely szerint valamennyi cselekmény - függetlenül a vád, vagy módosított vád szerinti minősítéstől - kifejezett hasonlóságot, helyenként azonosságot mutatott, amely alapján az eltérő minősítések az elsőfokú bíróság részéről feltétlen indokoltak voltak. Egyetértett azzal is, hogy az elsőfokú bíróság a törvényes vád keretein belül maradt a tettazonosságra tekintettel. A törvényszék jogi indoklását szükségtelen kiegészíteni, az egy rendbeli büntett, illetve az öt rendbeli vétség vonatkozásában kifejtett elsőbírói álláspont is helytálló.

Az ítéltábla az elbíráláskori büntető törvény, a 2012. évi C. törvény alkalmazásával is egyetértett, mivel az - az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel egyezően - valóban kedvezőbb elbírálást eredményez a vádlottra nézve.

A büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi körülményeket, a vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyát, és a személyében rejlő társadalomra veszélyességet figyelembe véve valóban méltányos büntetést szabott ki az elsőfokú bíróság, amelynek enyhítésére nincs lehetőség.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 360. § (4) bekezdése szerinti tanácsülésen, a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2014. év november hó 20. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 25.B.798/2013/47. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.318/2014/5. számú végzése folytán jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

B u d a p e s t, 2014. év november hó 20. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző